

Ś w i a t ł o   K a b a ł y

Kabała dla początkujących

Przewodnik dla początkujących do ukrytej mądrości

LAITMAN
KABBALAH PUBLISHERS

Raw Michael Lajtman – Dr Hab. Nauk Filozofii
Przełożył Paweł Mostowy

O KSIĄŻCE	4
WSTĘP.....	5
Co to jest Kabała?	8
Po co studiować Kabałę?	10
Kim jest Kabalista?.....	13
Historia Kabały i Zoharu	14
Kto może studiować Kabałę?	20
Jak studiować Kabałę?	22
Kabała a reinkarnacja	24
Odczuwanie rzeczywistości poprzez Kabałę	32
Muzyka Kabalistyczna	36
Najczęściej zadawane pytania na temat Kabały	37
Na temat Bnei Baruch	45
Kontakt z Bnei Baruch	46

O KSIĄŻCE

Kabalista Raw Lajtman, który był uczniem i asystentem Rabiego Barucha Aszlaga w latach 1979-1991, podąża śladami swojego nauczyciela, przekazując mądrość Kabały światu. Książka ta oparta jest na źródłach, które zostały przekazane przez ojca Rabiego Barucha Aszlaga, Rabiego Jehudę Aszlaga (Baal HaSulama), autora „Sulam-u”, komentarza do księgi Zohar, który kontynuował drogę Ari-ego i Rabiego Szymona Bar Jochai oraz wielu znakomitych Kabalistów wielu pokoleń przed nimi.

Celem tej książki jest pomóc każdemu wejść w pierwszy etap duchowej rzeczywistości. Ta wyjątkowa metoda studiów, pozwala dzielić się tą mądrością z innymi, nie tylko pomaga przezwyciężyć próby i zmartwienia codziennego życia, lecz inicjuje proces, w którym człowiek rozwija się ponad standardowe ograniczenia dzisiejszego świata.

WSTĘP

Prawa przyrody, nasze miejsce w świecie i nasze zachowanie, były badane przez naukowców i filozofów od tysięcy lat.

Zgodnie z logicznymi przypuszczeniami, nauka korzysta z wiarygodnych badań i danych. A jednak, nasi naukowcy i badacze, doszli do wniosku, że im bardziej posuwają się naprzód w swoich badaniach, tym bardziej mglisty, niezrozumiały i pogmatwany wydaje się świat.

Nauka, niewątpliwie spowodowała kolosalny postęp dla świata, lecz jest ograniczona. Narzędzia naukowe nie mogą mierzyć świata wewnętrznego człowieka, jego duszy, zachowania i źródeł motywacji. Człowiek - główny element stworzenia, ciągle pozostaje bez wiedzy na temat swojej roli we wszechświecie.

Człowiek od zawsze poszukiwał odpowiedzi na podstawowe pytania o życie: Kim jestem? Jaki jest cel mojego istnienia? Dlaczego istnieje świat? Czy będziemy żyć nadal, gdy nasza fizyczna istota zakończy swoje zadanie?

W dzisiejszym świecie ciągłej presji, niektórzy znajdują tymczasową satysfakcję we wschodnich technikach, ukierunkowanych głównie na relaksację, czy zminimalizowanie cierpienia przez zmniejszenie osobistych oczekiwań i pragnień. Różne formy medytacji, odżywiania oraz fizycznych i psychicznych ćwiczeń wyciszających naturalne instynkty człowieka, umożliwiają mu czuć się bardziej komfortowo z punktu widzenia jego fizycznego stanu. Ta metoda uczy go obniżać swe oczekiwania, ale pozostawia go w konflikcie z jego własnymi pragnieniami.

Nasze życiowe doświadczenie uczy nas, że mamy nieograniczone pragnienia – i tylko ograniczone źródła ich zaspokojenia. Jest to podstawowa przyczyna tego, że nie ma sposobu, by całkowicie zaspokoić wszystkie nasze pragnienia i dzięki temu uniknąć cierpienia. To jest przedmiot Kabały. Kabała odpowiada na podstawowe pytania i prowadzi nas w kierunku osiągnięcia satysfakcji i spełnienia.

Podstawowe pytania istoty ludzkiej dodają innego wymiaru cierpieniom człowieka. Nie pozwalają nam poczuć zadowolenia i spełnienia nawet, jeśli ten czy inny cel został osiągnięty. Gdy człowiek osiąga cel, do którego dążył, natychmiast odczuwa, że brakuje mu jeszcze innej przyjemności. Uniemożliwia mu to cieszyć się swoim osiągnięciem, a

jego cierpienie zostaje odnowione. W retrospektywie widzi, że spędził większość swojego czasu usiłując osiągnąć swe cele, a uzyskał dzięki ich spełnieniu bardzo małą przyjemność.

Każdy na swój własny sposób próbuje odpowiedzieć na te pytania opierając się na źródła informacji, jakimi dysponuje. Każdy z nas kształtuje swoje własne postrzeganie świata oparte na swoim doświadczeniu. Rzeczywistość i życie codzienne stale poddają to postrzeganie sprawdzianowi, powodując, że reagujemy, rozwijamy je, doskonalimy lub w przeciwnym razie zmieniamy je. U niektórych z nas proces ten odbywa się na świadomym poziomie, u pozostałych dzieje się to nieświadomie.

Kabała jest dla wszystkich tych, którzy szukają świadomości. Uczy Cię, jak dodać niezbędne odczucie duchowego zakresu – szósty zmysł – który będzie wpływał na Twoje życie w tym świecie. Umożliwi Ci to postrzegać wyższy świat – Stwórcę – i zdobyć kontrolę nad własnym życiem.

Biblia, Zohar, Drzewo Życia i inne autentyczne źródła duchowe zostały napisane, żeby nauczyć nas, jak rozwijać się w duchowej rzeczywistości, żeby studiować je i otrzymywać duchową wiedzę i poznanie. Wyjaśniają one jak orientować się na drodze duchowego rozwoju oraz budowę świata duchowego. Przez pokolenia Kabaliści napisali wiele ksiąg na wiele sposobów, każdy odpowiedni dla okresu, w jakim żyli.

W sumie, aby wprowadzić nas do naszej duchowej rzeczywistości, utworzone zostały cztery języki: język Biblii, (która zawiera Pięcioksiąg Mojżesza, Prorocy, Pismo Święte – Stary Testament) język przypowieści, język prawniczy oraz język Kabały, które opisują duchowy system światów wyższych i sposób jego osiągnięcia. Różnice pomiędzy językami przedstawiają po prostu odmienne spojrzenie na ten sam temat w różnych płaszczyznach – każdy odpowiadający pokoleniu, dla którego był przeznaczony.

Kabalista Baal HaSulam pisał w swojej księdze Owoce Mądrości:

Wewnętrzna mądrość Kabały jest taka sama, jak Biblii, Zoharu i przypowieści z jedyną różnicą między nimi będącą sposobem rozumowania. Jest to bardziej podobne do starożytnej mowy przetłumaczonej na 4 języki. Oczywiście jest, że mądrość sama w sobie nie zmienia się w ogóle, z powodu zmiany języka.

Wszystko, co musimy wziąć pod uwagę – który z nich jest najbardziej odpowiedni i najszerszej akceptowany do przekazania wiedzy.

Czytając tę książkę, będziesz mógł zrobić swój pierwszy krok w zrozumieniu korzeni ludzkiego zachowania i praw przyrody. Treść przedstawia podstawowe zasady podejścia Kabały i opisuje mądrość Kabały oraz sposób, w jaki ona działa. Kabała dla początkujących przeznaczona jest dla tych, którzy poszukują sensownej i wiarygodnej metody badania zjawisk naszego świata, szukają zrozumienia przyczyn cierpienia i przyjemności, wreszcie dla tych, którzy szukają odpowiedzi na najważniejsze kwestie życia.

Co to jest Kabała?

Kabała jest dokładną metodą badania i definiowania miejsca człowieka we Wszechświecie. Mądrość Kabały mówi nam, jaka jest przyczyna życia człowieka, dlaczego człowiek się rodzi, po co żyje, jaki jest sens jego życia, skąd pochodzi i dokąd idzie po zakończeniu swojego życia w tym świecie.

Kabała jest metodą pojmowania świata duchowego. Uczy nas o duchowym świecie i poprzez studiowanie Kabały rozwijamy jeszcze jeden zmysł. Za pomocą tego zmysłu możemy być w kontakcie z wyższymi światami. Kabała nie jest nauką teoretyczną, a jedną z bardziej praktycznych. Człowiek uczy się o samym sobie, kim jest, jaki jest. Uczy się, co powinien robić, by zmienić siebie, stopniowo, krok po kroku. Prowadzi swoje badania poprzez swoje wewnętrzne „Ja”.

Wszystkie doświadczenia przeprowadzane są na sobie, wewnątrz siebie. Dlatego właśnie Kabała nazywana jest „Ukrytą mądrością”. Dzięki Kabale człowiek przechodzi wewnętrzne zmiany, które tylko on odczuwa i tylko on wie, że mają one miejsce. Te działania odbywają się wewnątrz człowieka. Jest to dla niego niepowtarzalne i wyjątkowe i tylko on wie o tym.

Słowo Kabała pochodzi od hebrajskiego słowa *lekabbel* – otrzymywać. Kabała określa motywy działań jako „pragnienie otrzymywania”. To pragnienie dotyczy otrzymywania różnego rodzaju rozkoszy i przyjemności. Żeby otrzymać rozkosz, człowiek zazwyczaj gotowy jest wkładać w coś olbrzymi wysiłek. Pytaniem jest, jak człowiek może osiągnąć maksymalną ilość rozkoszy płacąc za nią minimalną cenę? Wszyscy próbują odpowiadać sobie na to pytanie, na swój własny sposób.

Istnieje pewien porządek, co do sposobu, w jaki pragnienie otrzymywania rozwija się i wzrasta. Na pierwszym etapie człowiek pożąda fizycznej przyjemności. Następnie poszukuje pieniędzy i poszanowania. Jeszcze silniejsze pragnienie sprawia, że ujawnia się w nim żądza władzy. Później może on rozwinąć pragnienie do duchowego, zaczynając szukać drogi zaspokojenia tego pragnienia.

Przejście przez etapy pragnienia otrzymywania sprawia, że człowiek zapoznaje się ze swoimi możliwościami i ograniczeniami.

Kabała poświęcona jest wyższym światom, korzeniom naszych uczuć i myśli, których nie potrafimy uchwycić i pojąć. Ponieważ nie mamy kontroli nad światami, nie wiemy, jak i po co zostały stworzone nasze myśli i uczucia. Dziwimy się takim doznaniom jak słodki, gorzki, przyjemny, obrzydliwy i tak dalej. Nie powiodło nam się budowanie narzędzi naukowych do badania naszych uczuć, nawet w sferze psychologii, psychiatrii i innych dziedzin. Czynniki behawioralne pozostają daleko ukryte przed naszym pojmowaniem.

Kabała jest systemem naukowego oceniania naszych uczuć: bierze ogół naszych uczuć i pragnień i zapewnia ścisłą naukową formułę dla wszystkich zjawisk, na każdym poziomie, dla wszystkich rodzajów pojmowania i odczuwania.

Jest to działanie uczuć połączone z rozumem. Wykorzystuje ona, dla początkujących studentów, geometrię, matryce i diagramy. Podczas studiów Kabały poznają oni każde ze swoich uczuć i zaczynają je rozumieć. Wiedzą, jaką powinno się dawać im nazwę, stosownie do ich siły, kierunku i charakteru.

Mądrość Kabały jest starożytną i sprawdzoną metodą. Dzięki niej człowiek może otrzymać wyższą świadomość i osiągnąć duchowe. W rzeczywistości jest to jego cel w tym świecie. Gdy człowiek odczuwa pragnienie do duchowego, zaczyna tęsknić za nim i wtedy może rozwinąć pragnienie poprzez mądrość Kabały, która dana nam została przez Stwórcę.

Kabała jest słowem, które określa cel Kabalistów: osiągnięcie wszystkiego, do czego zdolny jest człowiek jako istota myśląca, najwyższa z wszystkich stworzeń.

Po co studiować Kabałę?

Gdy przeciętny człowiek studiuje pisma Kabalistów, uczy się o tym, co początkowo było ukryte przed nim. Tylko po uzyskaniu szóstego zmysłu dzięki studiom, zaczyna on odczuwać i widzieć to, co wcześniej było przed nim ukryte.

Każdy posiada naturalną zdolność do rozwinięcia szóstego zmysłu i z tej właśnie przyczyny Kabaliści przekazują swoją wiedzę o strukturze wyższego duchowego świata (patrz rozdział „Postrzeganie rzeczywistości dzięki Kabale”).

Każdy człowiek, który dotarł do materiałów kabalistycznych, może nie pojmować na początku tego, co czyta. Lecz jeśli chce zrozumieć i próbuje zrobić to w prawidłowy sposób, przyciąga on, tzw. „Otaczające Światło”, światło, które go naprawia; i tylko stopniowo ukazuje mu się jego duchowa rzeczywistość. Terminy „naprawiać” i „naprawa” użyte są w Kabale by opisać zmiany w pragnieniu otrzymywania, tj. uzyskanie właściwości duchowego świata i Stwórcy. Każdy posiada ten szósty jeszcze nie rozbudzony zmysł, który nazywa się punktem w sercu. Po jego przeciwnej stronie znajduje się światło, które w końcu wypełni ten punkt, szósty zmysł, kiedy ten się rozwinię.

Szósty zmysł jest nazywany także duchowym naczyniem (*Kli*) i kontynuuje ono swoje istnienie nawet poza rzeczywistością materialną. Duchowe Naczynie przeciętnego człowieka, który nigdy nie studiował Kabały, nie jest wystarczająco rozwinięte, żeby odczuwać świat duchowy. Gdy studiuje on autentyczne pisma Kabały we właściwy sposób, te światło oświetla punkt w sercu i zaczyna rozwijać go. Następnie punkt ten zaczyna poszerzać się i powiększa się wystarczająco, by umożliwić Otaczającemu Światłu wejść w niego, wypełnić go. Kiedy światło przenika do punktu w sercu, daje człowiekowi duchowe odczucie. Ten punkt jest duszą człowieka.

Nic nie jest możliwe bez pomocy wyższego świata, bez Otaczającego Światła opuszczającego się z góry i stopniowo oświetlającego człowiekowi drogę. Nawet, gdy nie rozpoznajemy tego światła, istnieje bezpośredni związek pomiędzy punktem w sercu, a światłem odpowiednio go wypełniającym, jak zaplanowano z góry. Studiowanie ksiąg Kabały pozwala człowiekowi połączyć się ze źródłem światła i stopniowo dojść do odczuwania pragnienia do duchowego. Ten proces nazywa się *segula* (naprawa).

Rabi Jehuda Aszlag napisał we „Wstępie do Nauki o Dziesięciu Sfirotach”:

Więc dlaczego Kabaliści zalecili każdemu studiować Kabałę? Ponieważ jest to wspaniałe i skuteczne podawanie do publicznej wiadomości, że istnieje niezrównana wspaniała wartość - studiowanie mądrości Kabały. Nawet pomimo tego, że nie rozumieją i nie wiedzą, co studiują - to olbrzymie pragnienie zrozumienia tego, co studiują, wywołuje światło otaczające ich duszę. To znaczy, że każdemu człowiekowi zapewniona jest możliwość ostatecznego osiągnięcia wszystkich wspaniałych zdobyczy, które Stwórca przeznaczył dla nas w Dziele Stworzenia.

Ci, którzy nie zdobędą ich w tej inkarnacji, dokonają tego w innej, aż wypełni się zamiar Stwórcy. Nawet jeśli człowiek nie osiągnie tej pełni światła mu przeznaczonych, Otaczające Światło poczeka, aż przygotuje on swoje Naczynie do ich otrzymania. Dlatego też, nawet gdy brakuje mu Naczyń, gdy człowiek zaangażowany jest w tą mądrość i wymienia nazwy światła, Naczyni czekających i należących do niego, będą one świecić nad nim, lecz tylko do pewnego stopnia. Natomiast nie wypełnią one jego wewnętrznej duszy, ponieważ jego Naczynia nie są jeszcze gotowe, by je przyjąć. Kabała jest jedynym środkiem by stworzyć Naczynie do otrzymywania światła Stwórcy. Światło otrzymuje on, gdy zaangażowany jest w mądrość przynoszącą mu dobro z góry, oddając mu obfitość świętości i nieskazitelności, zbliżając go do osiągnięcia spełnienia.

Kabała jest wyjątkowa w tym, że daje człowiekowi smak i odczucie duchowego w trakcie studiowania, a od tych doznań zaczyna on woleć duchowe od materialnego.

Odpowiednio do swojej duchowości, oczyszcza swoją chęć i uczy się oddalać od rzeczy, do których kiedyś go przyciągało, bardzo podobnie do tego, jak dorosłego człowieka nie pociągają już dziecinne zabawy.

Dlaczego potrzebujemy Kabały? Ponieważ Kabała została wręczona nam jako trampolina do zmiany. Została wręczona nam, żebyśmy mogli poznać i postrzegać Stwórcę w każdym danym momencie. To są jedyne powody, dla których Kabała została nam dana. Ktokolwiek uczy się Kabały aby zmienić siebie i naprawić, udoskonalić siebie, aby poznać Stwórcę, osiąga stan, w którym zacznie widzieć, że może naprawić i zrealizować swoje prawdziwe przeznaczenie w tym życiu.

Kim jest Kabalista?

Kabalista jest badaczem, który studiuje swoją naturę korzystając ze sprawdzonej i ścisłej metody. Studiuje źródła swojej egzystencji korzystając z narzędzi, które możemy wszyscy zastosować, z odczuć, rozumu i serca. Kabalista wygląda, jak przeciętny człowiek. Nie potrzebuje posiadać żadnych specjalnych umiejętności, talentów, czy zawodu. Nie musi być mądrym człowiekiem czy przybierać świętego wyrazu twarzy. W pewnym momencie swego życia ten zwykły, przeciętny człowiek postanowił szukać drogi, sposobu, w jaki mógłby odnaleźć wiarygodne odpowiedzi na pytania, które dręczyły go i nie dawały mu spokoju.

Poprzez ten zmysł Kabalista odczuwa duchowe sfery jako jasną rzeczywistość tak, jak my odczuwamy naszą rzeczywistość tutaj. Otrzymał wiedzę o duchowych sferach, wyższych światach oraz odkrycie sił wyższych. Te światy nazywa się wyższymi światami, ponieważ są one wyżej i ponad naszym światem.

Kabalista wznosi się ze swojego obecnego poziomu duchowego na kolejny. Ten ruch przenosi go z jednego wyższego świata do następnego. Widzi on korzenie, z których rozwinęło się wszystko, co istnieje tutaj, wszystko, co wypełnia nasz świat, włączając w to nas samych. Kabalista jest jednocześnie w naszym świecie i w światach wyższych. Taką właściwość posiadają wszyscy Kabaliści.

Kabaliści otrzymują prawdziwą informację, która nas otacza i odczuwają tę rzeczywistość. Dlatego też, mogą badać ją, poznawać ją i uczyć nas o niej. Przekazali oni nową metodę, dzięki której możemy poznać źródło naszego życia, prowadząc nas do duchowego. Korzystają oni z ksiąg napisanych w specjalnym języku. Musimy czytać te księgi w specjalny sposób, wtedy staną się Naczyniem do odkrywania prawdy, również dla nas. W swoich księgach Kabaliści informują nas o technikach opartych na osobistych doświadczeniach człowieka. Na podstawie ich wszechobejmującego punktu widzenia, znaleźli oni sposób, by pomóc tym, którzy podążaliby, a następnie wspinaliby się po tej samej drabinie, co oni. Ich metoda nazywa się mądrością Kabały.

Historia Kabały i Zoharu

Pierwszym Kabalistą, o którym wiemy był praojciec Abraham. Widział on cuda istnienia ludzkiego, zadał pytania Stwórcy i odkryły mu się wyższe światy. Wiedzę, którą uzyskał i metodę użytą w jej poznaniu, przekazał następnemu pokoleniu. Kabała przekazywana była wśród Kabalistów z ust do ust przez wiele wieków. Każdy Kabalista dodawał swoje unikalne doświadczenie i osobowość do tej podstawy nagromadzonej wiedzy. Ich duchowe osiągnięcia opisane były w języku odpowiednim dla dusz ich pokolenia.

Kabała nadal rozwijała się po napisaniu Biblii (Pięcioksiąg Mojżesza). W okresie pomiędzy Pierwszą i Drugą Świątynią (586 r.p.n.e. – 515 r.p.n.e.) była już studiowana w grupach. **Po** zniszczeniu Drugiej Świątyni (70 r.n.e.), do dzisiejszego pokolenia, były trzy szczególnie ważne okresy w rozwoju Kabały, w czasie których powstały najważniejsze pisma o metodach studiowania Kabały.

Pierwszy okres miał miejsce w czasie 2-ego wieku, gdy napisana została księga Zohar przez Szymona Bar Jochai – „Raszbi”. Było to około roku 150 n.e. Rabi Szymon był uczniem znanego Rabiego Akiwy (40 r.n.e. – 135 r.n.e.). Rabi Akiwa i kilku jego uczniów było torturowanych i zostało zabitych przez Rzymian, którzy czuli strach przed nauczaniem przez nich Kabały. Zdarli z niego skórę i rozrzucili jego kości żelaznym zgrzeblem (wyglądającym tak, jak dziś szczotka do czyszczenia koni. Później uśmiercono 24,000 uczniów Rabiego Akiwy, Raszbi został upoważniony przez Rabiego Akiwę i Rabiego Ben Baba by nauczać przyszłe pokolenie Kabały, tak jak uczono jego. Rabi Szymon Bar Jochaj i czterech innych było jedynymi, którzy przetrwali. Po schwytaniu i uwięzieniu Rabiego Akiwy, Raszbi uciekł ze swym synem Elazarem. Ukrywali się w jaskini przez 13 lat.

Wyszli z jaskini z księgą Zohar i ze skryzalizowaną metodą studiowania Kabały i osiągnięcia duchowego. Raszbi osiągnął 125 poziomów, jakie może osiągnąć człowiek podczas swego życia w tym świecie. Zohar opowiada nam, że Raszbi i jego syn osiągnęli poziom zwany „prorok Eliasza”, to znaczy, że Prorok osobiście przyszedł uczyć ich.

Zohar napisany jest w unikalnej formie, w formie przypowieści i przedstawiony w języku aramejskim, języku, którym mówiono w czasach biblijnych. Zohar mówi, że

Aramejski jest „odwrotną stroną hebrajskiego”, ukrytą stroną hebrajskiego. Rabi Szymon Bar Jochaj nie napisał tego sam; przekazał mądrość i sposób jej osiągnięcia w zorganizowany sposób, dyktując treść Rabiemu Aba. Aba przepisał Zohar w taki sposób, żeby tylko Ci którzy są godni zrozumienia, mogli zrozumieć.

Zohar wyjaśnia, że rozwój ludzkości podzielony jest na 6000 lat, w czasie których dusze przechodzą ciągły proces rozwoju w każdym pokoleniu. Na końcu tego procesu dusze osiągają stan „końca naprawy”, tj. najwyższy poziom duchowości i jedności.

Rabi Szymon Bar Jochaj był jednym z największych swojego pokolenia. Napisał i zinterpretował wiele tematów Kabalistycznych, które opublikowane były i są dobrze znane po dziś dzień. Z drugiej strony księga Zohar zaginęła po jej napisaniu.

Zgodnie z tym, jak głosi legenda, pisma Zoharu były trzymane w ukryciu w jaskini w okolicy Safed w Izraelu. Zostały odnalezione kilkaset lat później przez Arabów zamieszkujących w tym rejonie. Kabalista z Safed kupował ryby na targowisku pewnego dnia i był zaskoczony odkryciem bezcennej wartości papieru, w który były one zawinięte. Natychmiast gotowy był zakupić pozostałe kawałki papieru od Arabów i połączył je w księgę.

Stało się tak dlatego, że natura ukrytych rzeczy jest taka, że muszą zostać odkryte w odpowiednim momencie, gdy odpowiednie dusze zreinkarnują się i opuszczają do naszego świata. Oto jak Zohar pojawił się, by zostać odkrytym przez czas.

Studiowanie tych pism odbywało się w tajemnicy w małych grupach Kabalistów. Księgę tą po raz pierwszy opublikował Rabi Mosze de Leon w XIII wieku w Hiszpanii.

Drugi okres rozwoju Kabały jest bardzo ważny dla Kabały naszego pokolenia. Jest to okres „Ari”, Rabiego Icchak Luria, który stworzył pomost pomiędzy dwoma metodami studiów Kabały. Pierwszy raz, czysty język Kabały pojawił się w pismach Ari. Ari ogłosił początek okresu otwartych masowych studiów Kabały.

Ari urodził się w Jerozolimie w 1534r. Jako dziecko, gdy zmarł jego ojciec, matka zabrała go do Egiptu, gdzie dorastał w domu swego wujka.

Podczas pobytu w Egipcie, żył z handlu, ale większość czasu poświęcił studiowaniu Kabały. Legenda głosi, że spędził 7 lat w odosobnieniu na wyspie Roda na Nilu, gdzie przestudiował Zohar, księgi pierwszych Kabalistów oraz pisma innego Rabiego jego pokolenia „Ramaka”, Rabiego Mosze Cordovero.

W 1570, Ari wyjechał do Safed w Izraelu. Pomimo swojego młodego wieku natychmiast zaczął nauczać Kabały. Jego wielkość została rozpoznana; wszyscy mędrcy z Safed, którzy posiadali ogromną wiedzę zarówno w ukrytej, jak i odkrytej Mądrości, przybyli, by studiować razem z Nim i tak stał się sławny. Przez półtora roku jego uczeń Rabi Chajm Vital zapisał na papierze odpowiedzi na wiele pytań, które powstawały w czasie jego studiów.

Ari pozostawił po sobie, podstawowy system studiowania Kabały, który stosowany jest do dziś. Niektóre z nich to Ec Hachaim (Drzewo Życia), Sha`ar HaKavanot (Bramy Intencji), Sha`ar HaGilgulim (Bramy Reinkarnacji) i inne. Ari zmarł w 1572r. jako młody mężczyzna. Jego dzieła zostały przechowane zgodnie z jego ostatnim życzeniem, aby nie ujawniać jego doktryny, zanim nie nadejdzie odpowiedni czas.

Wielcy Kabaliści przekazywali metodę i nauczali jej, lecz wiedzieli, że ich pokolenie wciąż nie było gotowe docenić jej dynamiki. Dlatego też, często woleli ukryć lub nawet spalić swe pisma. Wiemy, że Baal HaSulam spalił i zniszczył większą część swoich pism. Wyjątkowe znaczenie ma fakt, że wiedza była zapisana na papier, a później zniszczona. Cokolwiek ujawnia się w świecie materialnym, wpływa na przyszłość i łatwiej odkrywane jest po raz drugi.

Rabi Vital polecił ukryć i pochować pozostałe części pism Ariego razem z nim. Część została przekazana jego synowi, który uporządkował sławne dzieła, Osiem Bram. Długo później, grupa uczniów, kierowanych przez wnuka Rabiego Vitala, wydobyla pozostałe części z grobu.

Studia Zoharu w grupach, otwarcie rozpoczęły się dopiero w okresie Ari. Studia Zoharu prosperowały następnie, przez 200 lat. We wspaniałym okresie Chasydut (1750 – do końca XIX wieku), prawie każdy wielki Rabi był Kabalistą. Kabaliści pojawiali się głównie w Polsce, Rosji, Maroku, Iraku, Jemenie oraz w kilku innych krajach. Następnie, na początku XX wieku, zainteresowanie Kabałą osłabło, aż w końcu prawie całkowicie zanikło.

Trzeci okres rozwoju Kabały zawiera dodatkową metodę do doktryny Ariego, napisaną w tym pokoleniu przez Rabię Jehudę Aszlaga, który jest autorem komentarza

Sulam (drabina) do księgi Zohar oraz do nauk Ari. Jego metoda jest szczególnie odpowiednia dla dusz obecnego pokolenia.

Rabi Jehuda Aszlag znany jest jako „Baal HaSulam” dzięki swojemu komentarzowi Sulam (drabina) do księgi Zohar. Urodzony w 1885r. w Łodzi w Polsce, przyswoił głęboką wiedzę pisanego i mówionego prawa w czasie swojej młodości, a później został sędzią i nauczycielem w Warszawie. W 1921r. wyemigrował wraz z rodziną do Izraela i został Rabim Givat Szaul w Jerozolimie. Był już pochłonięty pisaniem swojej własnej doktryny, gdy zaczął pisać komentarz Zoharu w 1943r. Baal HaSulam zakończył swój komentarz Zoharu w 1953r. Zmarł rok później i został pochowany w Jerozolimie na cmentarzu Givat Szaul.

Jego najstarszy syn, Rabi Baruch Szalom Aszlag, „Rabasz” został jego następcą. Jego książki są skonstruowane według instrukcji jego ojca. Solidnie uzupełniają pisma jego ojca, ułatwiając nasze zrozumienie komentarza jego ojca przekazanego naszemu pokoleniu.

Rabasz urodził się w Warszawie w 1907r. i wyemigrował do Izraela wraz z ojcem. Gdy tylko Rabi Baruch ożenił się, jego ojciec przyjął go do studiującej grupy wybranych studentów zgłębiających ukrytą mądrość Kabały. Wkrótce dostał pozwolenie, by nauczać nowych studentów swego ojca.

Po śmierci swego ojca, wziął na siebie kontynuowanie nauczania wyjątkowej metody, której się nauczył. Pomimo swoich wielkich osiągnięć podobnie jak ojciec, prowadził bardzo skromne życie. W czasie swego życia pracował, jako brukarz, budowniczy i urzędnik. Zewnętrznie żył jak każdy przeciętny człowiek, lecz poświęcał każdą wolną chwilę studiowaniu i nauczaniu Kabały. Rabasz zmarł w 1991r.

Rabi Jehuda Aszlag, Baal HaSulam, uznawany jest za duchowego przywódcę naszego pokolenia. Jest jedynym człowiekiem w tym pokoleniu, który napisał wyczerpujący i zaktualizowany komentarz Zoharu oraz pism Ari-ego. Te księgi wraz z dodatkowymi esejami jego syna Rabiego Barucha Aszlaga, są jedynym źródłem, z którego możemy korzystać by wspomóc nasz dalszy rozwój.

Gdy studiujemy ich księgi, w rzeczywistości studiujemy Zohar i pisma Ari-ego, poprzez najnowszy komentarz (ostatnich 50 lat). Jest to pas ratunkowy dla naszego

pokolenia, ponieważ umożliwia nam studia pradawnych tekstów tak, jakby napisane były teraz oraz pozwala nam korzystać z nich, jak z odskoczni ku duchowości.

Metoda Baal HaSulam-a jest odpowiednia dla każdego, a Sulam (drabina), którą zbudował w swoich pismach, gwarantuje, że nikt z nas nie musi obawiać się studiowania Kabały. Każdemu studiującemu Kabałę zapewnione jest, że w przeciągu 3 do 5 lat będzie mógł osiągnąć stany duchowe, wszystkie rzeczywistości oraz boskie pojmowanie, których nazwy nadawane są temu, co jest ponad i poza nami i nie jest jeszcze przez nas odczuwane. Jeśli studiujemy zgodnie z księgami Rabiego Jehudy Aszlag, Baal HaSulama, możemy osiągnąć prawdziwą naprawę.

Metoda studiów skonstruowana jest tak, żeby pobudzić w nas pragnienie pojęcia i zrozumienia światów wyższych. Otrzymujemy większe pragnienie poznania naszych korzeni i połączenia się z nimi. Wtedy upoważnieni jesteśmy, by doskonalić się i spełnić.

Wszyscy trzej wielcy Kabaliści są tą samą duszą: najpierw ujawniającą się jako Rabi Szymon, za drugim razem jako Ari i po raz trzeci jako Rabi Jehuda Aszlag. Za każdym razem wycucie czasu było odpowiednie do dalszego odkrycia, ponieważ ludzie tych pokoleń byli godniejsi, a dusze opuszczały się, by nauczać metody odpowiedniej dla tych pokoleń.

Każde pokolenie jest coraz bardziej godne odkrywania Zoharu. To, co było napisane przez Rabiego Szymona Bar Jochaj i ukryte, później odkryte było przez Rabiego Mosze de Leona, a następnie przez Ari-ego, który zaczął przekładać to na język Kabały. Te pisma również były w ukryciu i częściowo zostały ponownie odkryte, gdy nastąpił odpowiedni czas. Nasze pokolenie uprzywilejowane jest, by uczyć się z Sulam-u, który pozwala każdemu studiować Kabałę i naprawiać siebie właśnie teraz .

Widzimy, że Zohar przemawia do każdego pokolenia. W każdym pokoleniu jest bardziej odkryty i lepiej zrozumiany niż we wcześniejszym pokoleniu. Każde pokolenie otwiera księgę Zoharu w wyjątkowy sposób, odpowiedni do korzeni jego szczególnej duszy.

Znacząco, w tym samym czasie usiłuje się ukryć pisma kabalistyczne, dlatego Ci, którzy odczuwają potrzebę ich poszukiwania, odkrywają je samodzielnie. Kabaliści wiedzą oczywiście, że proces zmian wymaga dwóch warunków i prawidłowego wycucia czasu i

dojrzałości duszy. Jesteśmy świadkami bardzo interesującego wydarzenia, określanego jako przełom i zapowiadającego nową erę w studiach Kabały.

Kto może studiować Kabałę?

Kiedykolwiek dyskutuje się na temat Kabały, przytaczane są stwierdzenia typu: człowiek może zwariować studiując Kabałę, bezpiecznie jest studiować Kabałę tylko po ukończeniu 40 lat, mężczyzna musi być żonaty i mieć co najmniej troje dzieci zanim zacznie studiować, kobietom zakazane jest studiowanie Kabały itp.

Kabała dostępna jest dla każdego. Przeznaczona jest dla tych, którzy naprawdę pragną naprawić siebie, aby osiągnąć duchowe. Potrzeba pochodzi z żądy duszy do naprawienia siebie. Rzeczywiście jest to jedyny sprawdzian, określający, czy człowiek gotowy jest studiować Kabałę: pragnienie naprawy siebie samego. To pragnienie musi być autentyczne i wolne od presji zewnętrznej, ponieważ tylko sam człowiek może odkryć i odnaleźć swoje prawdziwe pragnienie.

Wielki Kabalista Ari, napisał, że od jego pokolenia i dalej, Kabała przeznaczona jest dla mężczyzn, kobiet i dzieci oraz, że wszyscy mogą i powinni studiować Kabałę. Największy Kabalista naszego pokolenia, Jehuda Aszlag – Baal HaSulam, pozostawił nową metodę studiów dla tego pokolenia. Odpowiednia jest dla każdego, kto pragnie rozpocząć studia Kabały.

Człowiek odnajduje swoją drogę do Kabały, gdy nie satysfakcjonują go już rzeczy materialne i ma nadzieję, że studiowanie przyniesie odpowiedzi, wyjaśnienie i nowe możliwości. Nie znajduje już więcej rozwiązań w tym świecie na znaczące pytania dotyczące jego własnej egzystencji. Zwykle nadzieja na znalezienie odpowiedzi nie jest nawet rozpoznawana; człowiek po prostu zaczyna się interesować i odkrywa tę potrzebę.

Taki człowiek pyta siebie: Kim jestem? Dlaczego się narodziłem? Skąd pochodzę? Dokąd idę? Dlaczego istnieję na tym świecie? Czy już tu byłem? Czy znów się tu pojawię? Dlaczego jest tyle cierpienia na świecie? Czy można tego w jakiś sposób uniknąć? Jak mogę zdobyć przyjemność, spełnienie i spokój ducha?

Podświadomie odczuwa on, że odpowiedzi na te pytania mogą być odnalezione tylko poza rzeczywistością tego świata.

Jedyną odpowiedzią na te pytania jest poznanie i odczucie światów wyższych, a droga do tego prowadzi poprzez Kabałę. Poprzez jej mądrość człowiek osiąga światy wyższe z wszystkimi swoimi odczuciami. Są to światy, które dostarczają wszelkich

przyczyn dla jego istnienia w tym świecie. Przejmuje kontrolę nad swoim życiem, przez co osiąga swój cel – spokój, rozkosz i pełnię – podczas, gdy wciąż jest w tym świecie.

We wstępie do Nauki o dziesięciu Sfirotach napisane jest: „Jeśli poświęcimy swoje serce, aby odpowiedzieć sobie na jedno tylko znane pytanie, jestem pewien, że wszystkie pytania i wątpliwości znikną z horyzontu i odkryjemy, że zniknęły. A te małe pytanie brzmi – Jaki jest sens naszego życia?”

Każdy, kto został przyciągnięty do Nauki Kabały z powodu tego pytania, zachęcany jest do studiowania. Człowiek, poważnie studiując, odczuwa to pytanie i stale pyta sam siebie: „Jaki jest sens mojego życia?” To jest to, co zmusza go do poszukiwania i znalezienia odpowiedzi.

Ludzie chcą szybkiego lekarstwa. Chcą uczyć się o magii, medytacji i uzdrawianiu związanym z Kabałą. Nie są prawdziwie zainteresowani odkryciem światów wyższych, czy uczeniem się metod osiągnięcia sfer duchowych. Nie jest to uznawane jako autentyczne pragnienie do studiowania Kabały.

Gdy jest odpowiednia pora i jest potrzeba, człowiek będzie szukał podstawy studiów i nie będzie usatysfakcjonowany dopóki nie znajdzie. Wszystko zależy od korzenia duszy człowieka i od punktu w jego sercu. Prawdziwe pragnienie w jego sercu, do odkrycia i odczucia światów wyższych doprowadzi go do ścieżki Kabały.

Jak studiować Kabałę?

Kilkaset lat temu niemożliwym było znaleźć książki Kabały czy książki na ten temat. Kabała była przekazywana jedynie od jednego Kabalisty do następnego, nie docierając nigdy do przeciętnego człowieka. Dziś sytuacja jest odwrotna. Jest pragnienie, by rozpowszechnić materiał wśród wszystkich i wzywać każdego do udziału w jej studiowaniu. Gdy, studiując te księgi, pragnienie do duchowego wzrasta, za pomocą otaczającego nas światła, prawdziwy, rzeczywisty świat ukryty przed nami, zaczyna się ujawniać tym, którzy pragną być bliżej wyjątkowego czaru duchowości i zaczynają oni pragnąć jej jeszcze bardziej.

Kabaliści zabronili studiować Kabałę ludziom, którzy nie byli do tego przygotowani, jeżeli nie byli oni w specjalnych warunkach. Traktowali swoich uczniów ostrożnie, by zapewnić im, żeby studiowali w prawidłowy sposób. Ograniczali uczniów poprzez pewne kryteria.

Baal HaSulam opisuje te przyczyny na początku swojego „Wstępu do Nauki o dziesięciu Sfirotach”. Jednakże, jeśli rozumiemy te ograniczenia jako warunki do poprawnego zrozumienia Kabały, zobaczymy, że w ich zamierzeniu jest uchronić uczniów od zbaczania z prawidłowej drogi.

Obecnie nastąpiła zmiana i teraz mamy więcej języków, lepsze warunki i silniejszą determinację do studiowania Kabały. Dlatego że dusze odczuwają potrzebę nauki Kabały, Kabaliści tacy jak Baal HaSulam napisali komentarze, które umożliwiają nam studiowanie wolne od błędów. Każdy może teraz studiować Kabałę dzięki jego księgom.

Aby studiować Kabałę we właściwy sposób, zalecane jest aby studenci koncentrowali się wyłącznie na pismach Ari-ego, Baal HaSulam i Rabasza w ich oryginalnych wersjach.

Podstawowym celem Kabały jest osiągnięcie duchowego.

Tylko jedna rzecz jest niezbędna – właściwa instrukcja. Jeśli człowiek studiuje Kabałę we właściwy sposób, rozwija się bez zmuszania się. Nie może być przymusu w duchowym.

Celem studiów dla człowieka jest odkrycie połączenia pomiędzy sobą, a tym, co napisane w książce i należy stale o tym pamiętać. To jest przyczyna tego, że Kabaliści spisali to, czego doświadczyli i co osiągnęli. Celem nie jest zdobycie wiedzy o tym, jak zbudowana jest rzeczywistość i jak ona funkcjonuje tak jak w nauce. Zamiarem tekstów Kabalistycznych jest stworzenie zrozumienia i przyswojenie ich duchowej prawdy.

Jeśli człowiek bierze teksty, aby osiągnąć duchowe, tekst staje się źródłem światła i naprawia go. Jeśli natomiast bierze teksty, aby zdobyć mądrość, jest to dla niego zwyczajna mądrość. Miara wewnętrznej potrzeby jest tym, co determinuje miarę siły, jaką osiąga oraz tempa jego naprawy.

To znaczy, że jeśli człowiek studiuje we właściwy sposób przekracza barierę pomiędzy tym światem a duchowym. Wkracza w miejsce wewnętrznego odkrycia i osiąga światło. Znane jest to jako piękny znak. Jeśli nie osiąga tego, jest to znak, że był niedbały w jakości lub ilości swoich wysiłków; nie poczynił wystarczającego wysiłku. Nie jest to kwestią tego, jak długo studiował, lecz kwestią tego, jak bardzo był skoncentrowany na swej intencji lub tego, czy czegoś mu brakowało. Jakkolwiek, jeśli osiąga on to pragnienie naprawy siebie, może on osiągnąć duchowe. Tylko wtedy niebiosy będą dla niego otwarte, aby pozwolić na jego wejście do innego świata, innej rzeczywistości, innego wymiaru. Osiąga te stadium poprzez studiowanie Kabały w należyty sposób.

Kabała a reinkarnacja

Dusze opuszczają się do tego świata w specjalnej kolejności. Schodzą do świata cyklicznie. Liczba dusz nie jest nieskończona; dusze stale powracają, rozwijając się w kierunku naprawy. Są obleczone w nowe ciała fizyczne, które są mniej więcej takie same, ale typ dusz, które się opuściły jest inny. Dziś nazywane jest to reinkarnacją. Kabaliści używają innego terminu: rozwój pokoleń.

Te splatające się połączenie duszy i ciała pomaga w naprawie duszy. Człowiek odnosi się do „duszy”, nie do „ciała”. Samo ciało może zostać zastąpione tak, jak organy mogą być teraz przeszczepiane. Ciało jest użyteczne tylko w tym, że służy jako opakowanie poprzez, które dusza może działać. Każde pokolenie fizycznie przypomina poprzednie, lecz różnią się między sobą, ponieważ za każdym razem dusze opuszczają się z dodatkowym doświadczeniem swoich poprzednich żyć tutaj. Przychodzą na świat z odnowioną siłą uzyskaną podczas pobytu w niebie.

Dlatego, każde pokolenie posiada inne pragnienia i cele od poprzedniego. Prowadzi to do specyficznego rozwoju każdego pokolenia. Nawet pokolenie, które nie osiąga pragnienia poznania prawdziwej rzeczywistości, czy poznania Boskości wykonuje zadanie przez cierpienie, które wytrzymuje. To jest jego droga czynienia postępu w kierunku prawdziwej rzeczywistości.

Wszystkie dusze pochodzą z jednej, zwanej Adam HaRishon (Duszą Pierwszego Człowieka). Nie odnosi się to do Adama tylko jako postaci z Biblii. Jest to pojęcie duchowej, wewnętrznej rzeczywistości. Części duszy pierwszego człowieka opuszczone do świata, przyjmują formę ciał, doprowadzając do połączenia między ciałem, a duszą. Rzeczywistość ukierunkowana jest w taki sposób, że dusze opuszczają się i naprawiają się. Gdy wchodzi one w postać ciała podnoszą swój poziom 620 razy ponad poziom, z którego rozpoczynały. Kolejność, w jakiej dusze opuszczają się do tej rzeczywistości, przebiega od lekkich do ciężkich.

Dusza pierwszego człowieka składa się z wielu części, wielu pragnień, jednych lekkich, innych ciężkich, opartych na ilości egoizmu i okrucieństwa, jaki zawierają. Przychodzą one do naszego świata – lżejsze jako pierwsze, a następnie cięższe. Odpowiednio różnią się potrzebą naprawy.

W swych zejściach do tego świata, dusze nagromadziły doświadczenie ze swojego cierpienia. Nazywa się to drogą cierpień, ponieważ to doświadczenie rozwija duszę. Za każdym razem, z każdą reinkarnacją posiada ona zwiększony, nieświadomy popęd do poszukiwania odpowiedzi na pytania o sens jej istnienia, jej korzenia i znaczenia życia człowieka.

Zgodnie z tym istnieją dusze, które są mniej rozwinięte i takie, które są bardziej rozwinięte. Te ostatnie mają tak ogromny popęd poznania prawdy, że nie potrafią ograniczyć się do ograniczeń tego świata. Jeśli zaopatrzy się je w odpowiednie narzędzia, prawidłowe książki i instrukcje, osiągną one poznanie duchowego świata. Kabała określa również takie opuszczające się dusze, jako czyste lub mniej czyste. Jest to miara zgodna z rozmiarami tego, jak dużej dusze wymagają naprawy. Dusze wymagające większej naprawy nazywa się mniej oczyszczonymi.

Ponieważ opuszczają się różne dusze, wymagają one innej pomocy i naprawy, wyjątkowej dla danego pokolenia dusz. Dlatego właśnie w każdym pokoleniu są ludzie, którzy prowadzą nas w naszym duchowym rozwoju. Piszą książki i tworzą grupy studiujących, aby przekazać metodę odkrycia rzeczywistości, która jest najbardziej odpowiednia dla danego pokolenia. W tym wieku mediów mogą pojawić się w telewizji, radiu i całkiem niedawno w Internecie.

Na początku (przed pojawieniem się Ari), był okres gromadzenia doświadczenia i wytrwałości w tym świecie. Istnienie dusz było wystarczające żeby iść w kierunku naprawy. Cierpienie, które nagromadziły dodało pilnej potrzeby do ich dusz, aby uwolnić się od cierpienia. Pragnienie uwolnienia się od cierpienia było siłą motywującą stojącą za rozwojem pokoleń.

Ten okres trwał aż do XVI wieku, gdy pojawił się Ari i napisał, że począwszy od jego pokolenia, mężczyźni, kobiety i dzieci, wszystkich narodów świata, mogą i powinni zaangażować się w Kabałę. Powodem było to, że nadszedł czas w rozwoju pokoleń, w którym dusze opuszczające się do świata były zdolne do poznania prawdziwej rzeczywistości i były gotowe ukończyć swą naprawę dzięki specjalnej metodzie, którą opracował Ari. Mogły one osiągnąć to, co było od nich wymagane.

Dusze posiadają tylko jedno pragnienie – podczas istnienia w fizycznym ciele – powrócić do swych korzeni, do poziomu, na którym znajdowały się przed opuszczeniem.

Ciała fizyczne, z ich pragnieniem otrzymywania ściąają je do tego świata. Człowiek świadomie pragnie rozwijać się duchowo. Wielki wysiłek wkładany w spór stworzony przez tę dwudzielność jest tym, co pomaga mu wzrastać 620 razy ponad jego poprzedni poziom.

Jeśli dusza nie wykona swego zadania, następnym razem, gdy opuści się do tego świata zreinkarnuje się, bardziej zasługując na naprawę.

Czasami wierzymy, że powinniśmy odmawiać swoim pragnieniom i tęsknotom, żeby w następnej inkarnacji być szczęśliwsi. Myślimy, że nie powinniśmy pragnąć niczego za wyjątkiem odżywiania się i leżenia na słońcu jak kot. Jednakże prawda jest odwrotna, ponieważ następnym razem będziemy nawet bardziej okrutni, wymagający, pożądlivi i agresywni.

Stwórca chce, byśmy byli napełnieni duchową rozkoszą, byśmy byli spełnieni. Możliwe jest to, tylko poprzez wielkie pragnienie. Tylko dzięki naprawionym pragnieniom możemy naprawdę osiągnąć świat duchowy oraz stać się silnymi i aktywnymi. Jeśli nasze pragnienie jest małe **to** nie może wyrządzić wielkiej szkody, lecz nie może również czynić wielkiego dobra. Pragnienie nazywa się naprawionym tylko, gdy działa ono poza właściwym wpływem. Nie istnieje ono w nas naturalnie, lecz zdobywane jest podczas studiów Kabały w prawidłowy sposób.

Istnieje piramida dusz, oparta na pragnieniu otrzymywania. U podstawy piramidy jest wiele dusz z małym pragnieniem, ziemskim, dążących do wygodnego życia w podobny do zwierząt sposób: jedzenie, seks, sen. Kolejna warstwa składa się z mniejszej ilości dusz, takich, które dążą do osiągnięcia dobrobytu i bogactwa. Są to ludzie, którzy pragną poświęcić całe życie na „robienie” pieniędzy i którzy poświęcą się ze względu na bogactwo.

Następni są ci, którzy zrobią wszystko, by kontrolować innych, rządzić i zdobyć władzę. Jeszcze większe pragnienie, odczuwane przez jeszcze mniejszą ilość dusz, to pragnienie wiedzy, są to naukowcy i badacze, którzy poświęcają swoje życie, angażując się w odkrywanie czegoś wyjątkowego. Nie są zainteresowani niczym innym, tylko ich najważniejszym wynalazkiem.

Na szczycie piramidy jest najsilniejsze pragnienie, rozwinięte tylko przez nielicznych - pragnienie osiągnięcia świata duchowego. Wszystkie te poziomy zbudowane są w postaci piramidy.

Człowiek posiada także taką samą piramidę pragnień wewnątrz siebie, którą musi odwrócić tak, żeby jej środek ciężkości zmusił go ukierunkować się na najczystsze pragnienie, nieskończone pragnienie prawdy. Musi odrzucić i pozbyć się wszystkich swoich ziemskich egoistycznych pragnień i włożyć każdy wysiłek i całą energię w zwiększenie pragnienia duchowego. Osiąga to poprzez właściwą drogę studiów.

Kiedy człowiek naprawdę pragnie zwiększyć swą tęsknotę za duchowym, wtedy światło otaczające go, duchowy świat ukryty przed nim, zaczyna oświetlać go z powrotem sprawiając, że tęskni za nim jeszcze bardziej. Na tym etapie grupa studiująca pod opieką Kabalisty staje się decydująca (patrz rozdział „Jak studiować Kabałę”).

Główna zmiana w duszach opuszczających się dziś leży w fakcie, że zaczynamy postrzegać wokół nas prawdziwe pragnienie zdobycia duchowego systemu. Nawet przeciętni ludzie poszukują czegoś duchowego, czegoś poza naszym światem.

Mimo, że ta „duchowość” może zawierać wszelkiego rodzaju skrót, magiczne sztuczki oraz nauki ezoteryczne i grupy obiecujące odpowiedzi tym, którzy przyłączą się do nich, niemniej świadczy to, o poszukiwaniu innej rzeczywistości. Jeśli pokolenie przejawia silniejsze pragnienie wewnątrz samych dusz, ukaże się nowa odpowiednia metoda, odpowiedź dla tych dusz.

W ostatnich 50 latach miał miejsce szybki i energiczny rozwój w opuszczaniu się nowych dusz. Pragnienie tych dusz jest o wiele silniejsze i o wiele bardziej szczerze i autentyczne. Ukierunkowane jest na osiągnięcie autentycznej prawdy i na nic poza tym.

Gdy naprawdę zrozumiemy jak rzeczywistość odnosi się do nas i jak jesteśmy przez nią atakowani, jak wpływa na nas, zaprzestaniemy robić to, co jest zakazane. Będziemy upierać się przy prawidłowych rzeczach i tak też będziemy postępować. Wtedy odkryjemy harmonię pomiędzy prawdziwym światem a nami samymi.

Tymczasem, nieświadomie najpierw popełniamy błędy, a potem uświadamiamy sobie, że je popełniamy. Może wydawać się, że nie ma możliwości ucieczki. Dlatego ludzkość odnajduje siebie coraz bardziej w ślepej uliczce, stawianą przed coraz trudniejszymi problemami. Odkryjemy, że nie ma alternatywy dla poznania świata

duchowego, którego jesteśmy częścią. To poznanie doprowadzi nas do nowej sytuacji, w której świadomie zaczniemy działać jako jedno wspólne ciało, a nie jako jednostki.

Wszyscy ludzie są połączeni wzajemnie w jedną duszę, z jednego pokolenia dusz do następnego. Dlatego Kabalista uznawany jest za „założyciela świata”. On wpływa na cały świat, a świat wpływa na niego.

Język Kabalistów: Język gałęzi

Gdy myślimy o czymś lub czujemy coś i chcemy przekazać to komuś innemu tak, żeby mógł również to poczuć, używamy słów. Istnieje powszechna zgodność pomiędzy używanymi słowami, a ich znaczeniem; gdy nazywamy coś „słodkim”, drugi człowiek natychmiast rozumie, co mamy na myśli, ponieważ wyobraża sobie ten sam smak. Jednak jak blisko jego pojęcie słodkiego odpowiada naszemu? Jak najlepiej możemy przekazywać swoje odczucia, nadal używając słów?

Odczucia Kabalistów są ponad naszym poziomem. Niemniej jednak, chcieli oni przekazać nam ich podziw do rzeczy, które dla nas nie mają znaczenia. Zrobili to poprzez środki wzięte z naszego świata: często słowa, czasem nuty oraz okazjonalnie przy pomocy innych środków.

Kabaliści piszą o swoich doświadczeniach i uczuciach w Wyższych Światach. Piszą o siłach wyższych i o tym, co tam odkryli. Pisali dla innych Kabalistów, ponieważ interakcje studiów między nimi są tak istotne i owocne. Ich pisma są, zatem oferowane dla tych, którzy nie odczuli jeszcze duchowego, dla tych, dla których duchowe jest wciąż ukryte.

Ponieważ nie ma słów w świecie duchowym, by opisać ich duchowe odczucia, Kabaliści nazwali te doświadczenia gałęziami, słowami wziętymi z naszego świata. Dlatego też język używany w książkach o Kabale nazywany jest językiem gałęzi. Jest to język, który zapożycza słowa z naszego świata i używa ich do określenia duchowych doświadczeń. Ponieważ wszystko w świecie duchowym ma odpowiednik w świecie fizycznym, każdy korzeń świata duchowego posiada nazwę i to nazwę swojej gałęzi. A ponieważ nie możemy opisać naszych odczuć dokładnie i nie wiemy, jak je mierzyć czy jak je porównać, używamy wszelkiego rodzaju słów pomocniczych.

Rabi Jehuda Aszlag napisał w swej książce Talmud Eser HaSfirot (Nauka o dziesięciu sfirotach, część I Patrząc do wewnątrz):

...Kabaliści wybrali specjalny język, który może być nazywany jako „język gałęzi”. Nic nie ma miejsca w tym świecie, co nie pochodzi ze swego korzenia w świecie duchowym. Przeciwnie, wszystko w tym świecie pochodzi ze świata duchowego, a następnie opuszcza się do tego świata. Kabaliści stosownie do tego wynaleźli gotowy język, dzięki, któremu mogli łatwo przekazać swoje osiągnięcia innym słownie i w piśmie dla przyszłych pokoleń. Wzięli nazwę gałęzi ze świata materialnego, każda nazwa jest samo-wyjaśniająca i wskazuje na swój wyższy korzeń w systemie świata wyższego.

Dla każdej siły i działania w tym świecie istnieje siła i działanie w świecie duchowym, który jest jego korzeniem. Każda siła duchowa odnosi się tylko do jednej siły, swojej gałęzi w świecie materialnym. O tej bezpośredniej korelacji napisano: „Nic nie dzieje się na dole, co nie posiada anioła u góry zmuszającego do wzrostu”. To znaczy, że nie ma nic w naszym świecie, co nie miałoby stosownej siły w świecie duchowym. Z powodu tej bezpośredniej korelacji i dlatego, że duchowe nie zawiera nazw – tylko odczucia i siły bez powłoki zwierzęcia, minerału, rośliny czy mówiącego, Kabaliści użyli nazw gałęzi tego świata, żeby określić duchowe korzenie za ich pomocą. Baal HaSulam pisze dalej:

„Z wszystkimi wyjaśnieniami zrozumiesz, co czasami występuje w księgach Kabały, jako dziwna terminologia dla ludzkiego ducha, szczególnie w podstawowych księgach Kabały – Zoharze i księgach Ari-ego. Powstaje pytanie, dlaczego Kabaliści użyli tak prostej terminologii, by wyrazić te wzniosłe idee? Wyjaśnienie jest takie, że żaden język na świecie nie może być racjonalnie użyty, za wyjątkiem specjalnego języka gałęzi, opartego na odpowiadającym wyższym korzeniom... Nie powinno być zaskakujące, jeśli dziwne wyrażenia czasami są użyte, ponieważ nie ma wyboru w tej kwestii. Kwestia dobra nie

może zastąpić kwestii zła i odwrotnie. Musimy zawsze dokładnie przekazywać gałąź lub przypadek okazujący wyższy korzeń, jaki nakazuje wydarzenie. Musimy także opracowywać, dopóki ścisła definicja nie zostanie znaleziona.

W Kabale studenci powtarzają główne pojęcia Kabalistycznej mądrości: „miejsce”, „czas”, „ruch”, „brak”, „ciało”, „części ciała”, czy „organy”, „przeciwnik”, „pocałunek”, „uścisk” itd. raz za razem powtórnie dopóki nie poczują wewnątrz siebie prawidłowego odczucia dla każdego pojęcia.

Podsumowując: Trzeba zwrócić uwagę na to, że są tak zwani nauczyciele Kabały, którzy przekazują błędne interpretacje swym uczniom. Błędy wynikają z faktu, że Kabaliści napisali swe księgi korzystając z języka gałęzi i używając słów naszego świata, by wyrazić pojęcia duchowe. Ci, którzy nie rozumieją prawidłowego zastosowania tego języka popełniają błędy. Nauczają, że istnieje połączenie między ciałem, a duchowym Naczyniem na przykład, jak gdyby fizyczne działania człowieka dokonują czegoś duchowego. Gałęzie są integralną częścią Kabały i bez ich zastosowania człowiek nie uczy się autentycznej Kabały.

Odczuwanie rzeczywistości poprzez Kabałę

Wszystko, co wiemy o naszym świecie, oparte jest na przeprowadzonych przez człowieka badaniach. Każde pokolenie bada nasz świat i przekazuje swą wiedzę kolejnemu pokoleniu. Dzięki temu każde pokolenie pojmuje ramy, w jakich powinno żyć i jakie jest jego miejsce w relacji do innych pokoleń. W każdym okresie ludzkość korzystała z otaczającego ją świata.

Ten sam proces ma miejsce w duchowym. Każde pokolenie Kabalistów od Abrahama począwszy bada i odkrywa światy duchowe. Tak, jak w badaniach naukowych, przekazują dalej wiedzę, jaką osiągnęli dla przyszłych pokoleń.

W tym świecie mamy podstawowy zmysł, nazywany pragnieniem otrzymywania, z pięcioma receptorami, które są naszymi pięcioma narządami zmysłu. Gdy człowiek przechodzi naprawę, zdobywa on szósty zmysł, znany jako duchowy zmysł. Ten zmysł umożliwia człowiekowi odczuwać duchową rzeczywistość. Nie jest on w ogóle w tej samej kategorii, co pozostałe pięć zmysłów.

Naukowcy, także korzystają tylko ze swoich pięciu zmysłów. Dowolny instrument – dokładny, precyzyjny, zaawansowany, techniczny, mechaniczny, czy też nie – uznajemy za „obiektywny”. Lecz te przyrządy poszerzają tylko granice naszych zmysłów tak, że możemy słyszeć, widzieć, czuć, smakować i dotykać bardziej szczegółowo. Ostatecznie, to człowiek jest tym, który bada, mierzy i ocenia wyniki badań przez swoje 5 zmysłów. Oczywiście nie może on podać dokładnych, obiektywnych odpowiedzi na to, czego sięgają jego zmysły. Kabała, źródło wszystkich mądrości, umożliwia nam to.

Kiedy zaczynamy badać rzeczywistość, odkrywamy, że nie możemy zbadać czy pojąć tego, co jest ponad nami, ponieważ jest to nieznanne i nie odkryte dla nas. Jeśli nie możemy zobaczyć tego albo dotknąć, czy posmakować możemy zastanawiać się czy ono naprawdę istnieje. Tylko Kabaliści, którzy osiągnęli wyższe abstrakcyjne, doskonalsze światło ponad nasze zmysły, zdolni są pojąć naszą prawdziwą rzeczywistość.

Kabaliści mówią nam, że ponad naszymi zmysłami, istnieje tylko abstrakcyjne wyższe światło, zwane Stwórcą. Wyobraź sobie, że jesteśmy w samym środku oceanu, w morzu światła. Możemy odbierać wszelkiego rodzaju wrażenia, które wydają się być

włączone w nie, tak dalece jak nasza zdolność pojmowania nam na to pozwala. Nie słyszymy, co się dzieje gdzie indziej. To, co uznajemy za słuch przychodzi, jako odpowiedź naszych bębenków usznych na zewnętrzny bodziec. Nie wiemy, co powoduje go. Wiemy tylko, że nasze bębniaki reagują z naszego wnętrza i akceptujemy to, jako zewnętrzne wydarzenie. Nie wiemy, co dzieje się na zewnątrz nas; pojmujemy tylko reakcję naszych zmysłów na to.

Tak jak w przykładzie ze słuchem, tak samo jest z pozostałymi zmysłami: wzrokiem, smakiem, dotykiem i węchem. To znaczy, że nigdy nie możemy wyjść z naszego „pudełka”. Cokolwiek powiemy o tym, co dzieje się zewnątrz, w rzeczywistości jest obrazem, jaki malujemy wewnątrz nas samych. Te ograniczenie nie może być nigdy przewyżnione.

Nauka Kabały może pomóc nam w poszerzeniu granic naszych naturalnych zmysłów, w osiągnięciu szóstego zmysłu, poprzez który możemy zostać zaznajomieni z rzeczywistością dookoła i wewnątrz nas. Ta rzeczywistość jest prawdziwą rzeczywistością. Dzięki temu, będziemy w stanie doświadczyć reakcji naszych zmysłów zewnątrz. Jeśli nakierujemy wszystkie nasze pięć zmysłów prawidłowo, zobaczymy prawdziwy obraz rzeczywistości. Musimy tylko uwewnętrznić charakterystykę świata duchowego.

Jest to podobnie jak z radiem, które musi być tylko dopasowane do pewnej długości fal. Długość fal istnieje na zewnątrz radia, które otrzymuje je i odpowiada na nie. Ten przykład dotyczy także nas. Gdybyśmy doświadczyli przynajmniej najdrobniejszej iskry świata duchowego, zaczęlibyśmy odczuwać ją wewnątrz siebie.

W trakcie swojego rozwoju Kabalista zdobywa coraz to więcej duchowych cech, łącząc się przez to z wszystkimi poziomami świata duchowego, z wszystkimi zbudowanymi na tej samej zasadzie. Gdy człowiek studiuje Kabałę zaczyna pojmować, odczuwać, oceniać i pracować z wszystkimi rzeczywistościami, zarówno duchowymi, jak i materialnymi, bez rozróżniania między nimi. Kabalista osiąga świat duchowy podczas pobytu w swoim ciele w tym świecie. Odczuwa oba światy bez żadnej granicy oddzielającej je.

Tylko, gdy człowiek doświadcza tej prawdziwej rzeczywistości może on rozumieć przyczyny tego, co przydarza mu się tutaj. Rozumie konsekwencje swoich

czynów. Zaczyna być praktyczny po raz pierwszy, żyjąc, czując wszystko i rozumiejąc, co powinien robić z sobą i ze swoim życiem.

Przed tym poznaniem nie posiadał możliwości zrozumienia, dlaczego się urodził, kim jest oraz konsekwencji swoich działań. Wszystko zawarte jest wewnątrz granic świata materialnego, również i sposób, w jaki przychodzimy i odchodzimy.

Obecnie wszyscy jesteśmy na poziomie zwanym „ten świat”. Nasze zmysły są ograniczone, dlatego zdolni jesteśmy widzieć jedynie ten sam obraz. Baal HaSulam pisze, „wszystkie wyższe i niższe światy zawarte są w człowieku”. Jest to kluczowe stwierdzenie dla każdego zainteresowanego mądrością Kabały i żyjącego w rzeczywistości go otaczającej. Rzeczywistość dookoła nas zawiera światy wyższe, jak również ten świat; razem są one częścią człowieka.

Na razie pojmujemy ten świat przez materialne, fizyczne składniki. Jednakże, dodajemy kilka elementów, gdy studiujemy, poprzez które odkrywamy dodatkowe elementy. Pozwala nam to zobaczyć rzeczy, których nie możemy widzieć dziś.

Nasz poziom jest bardzo niski, ponieważ umieszczeni jesteśmy diametralnie naprzeciwko poziomowi Stwórcy. Lecz wtedy zaczynamy rozwijać się z tego poziomu, naprawiając nasze pragnienie. Odkrywamy wtedy inną rzeczywistość otaczającą nas, pomimo, że faktycznie żadne zmiany nie zaszły. Zmieniamy się od środka, podążając za zmianami, stajemy się świadomi innych elementów nas otaczających. Później te elementy znikają i odczuwamy, że wszystko jest uwarunkowane wyłącznie przez Stwórcę, Wszechmocnego. Te elementy, które stopniowo zaczynamy odkrywać, nazywane są światami.

Nie powinniśmy próbować wyobrazić sobie duchowej rzeczywistości, lecz powinniśmy odczuć ją. Wyobrażanie jej tylko oddala nas od jej osiągnięcia. Kabaliści osiągają światy wyższe poprzez swoje zmysły tak, jak my sięgamy do świata materialnego. Światy znajdują się między nami a Stwórcą, ukrywając Go przed nami. Jak pisze Baal HaSulam, jest to tak, jakby światy filtrowały światło dla nas. Możemy wtedy widzieć otaczającą nas rzeczywistość w inny sposób. Faktycznie, odkrywamy, że nic nie istnieje między nami a Stwórcą.

Wszystkie te przeszkody, te światy pomiędzy nami ukrywają Go przed nami. Są maskami nałożonymi na nasze zmysły. Nie widzimy Go w Jego prawdziwej postaci;

widzimy tylko rozdrobnione elementy. W hebrajskim, pochodzenie słowa Olam (Świat) jest od „alama” (ukrywanie). Część światła jest przekazywana, a część ukryta. Im wyższy świat, tym mniej ukryty jest Stwórca.

Różne obrazy rzeczywistości są malowane w tym świecie na różne sposoby. Logika nakazuje, że rzeczywistość powinna być jednolita dla każdego. Niemniej jednak, jeden słyszy jedną rzecz, drugi słyszy coś innego, jeden widzi, jedno, a drugi widzi to inaczej.

Baal HaSulam przedstawia to posługując się przykładem elektryczności: W swoich domach mamy gniazdka elektryczne, które zawierają abstrakcyjną energię, która chłodzi, grzeje, tworzy próżnię lub ciśnienie, zależnie od urządzenia wykorzystującego ją oraz od możliwości urządzenia do jej użytkowania. Jednak energia nie posiada formy własnej jako takiej i pozostaje abstrakcyjna. Urządzenie odkrywa potencjał znajdujący się w elektryczności.

To samo możemy powiedzieć o wyższym świetle- o Stwórcy, który nie ma formy. Każdy człowiek odczuwa Stwórcę zgodnie z poziomem swojej naprawy. Na początku swoich studiów, człowiek może widzieć, że istnieje tylko jego rzeczywistość i nie jest w stanie odczuwać jakiegokolwiek wyższej siły.

Stopniowo odkrywa korzystając ze swoich zmysłów, prawdziwą, poszerzoną rzeczywistość. Na bardziej zaawansowanym poziomie, jeśli naprawi wszystkie swoje zmysły, zgodnie z otaczającym go światłem, nie będzie granicy pomiędzy nim samym, a światłem, pomiędzy człowiekiem, a Stwórcą. Będzie tak, jakby nie było różnicy pomiędzy ich właściwościami. Człowiek zdobywa wtedy boskość w prawdziwym znaczeniu. Boskość jest najwyższym poziomem duchowego.

Jak może początkujący opanować tę naukę, gdy nie może on nawet właściwie zrozumieć swego nauczyciela? Odpowiedź jest bardzo prosta. Jest to możliwe tylko, gdy duchowo dźwigniemy się w górę ponad ten świat.

Tylko, jeśli uwolnimy się z wszelkich śladów materialnego egoizmu i zaakceptujemy osiągnięcie wartości duchowych jako nasz prawdziwy cel. Tylko tęsknota i pasja do duchowego w naszym świecie – jest kluczem do wyższego świata.

Muzyka Kabalistyczna

Rabi Jehuda Aszlag (Baal HaSulam), autor Sulam-u, komentarza do księgi Zohar, wyraził swoje duchowe odczucia przez słowa swoich licznych opublikowanych pism. Wśród nich napisał piosenki i skomponował melodie oparte na tych duchowych odczuciach.

Muzyka sama w sobie oparta jest na sposobie, w jaki człowiek czuje w świecie duchowym. Co jest tak wyjątkowego w muzyce? Jest w niej to, że każdy może ją pojąć, nawet, jeśli nie osiągnął poziomu duchowego kompozytora. Słuchając muzyki BaalHaSulama, jak przekazał jego syn Rabbi Baruch Ashlag, mamy możliwość doświadczyć uczuć tych wybitnych Kabalistów.

Kabaliści osiągają dwa przeciwne stadia w duchowym: cierpienie jako rezultat oddzielenia od Stwórcy i rozkosz jako wynik zbliżenia się do Niego. Uczucie oddalenia od Stwórcy tworzy smutną muzykę, wyrażoną przez modlitwę wołającą o zbliżenie. Uczucie bliskości w stosunku do Stwórcy tworzy radosną muzykę, wyrażoną przez modlitwę dziękczynną.

Dlatego też słyszymy i odczuwamy dwa różne nastroje w muzyce: tęsknota i pragnienie zjednoczenia, gdy jest oddalenie oraz miłość i szczęście, gdy odkrywa się jedność. Dwa nastroje łącznie wyrażają zjednoczenie Kabalisty ze Stwórcą.

Muzyka przemycza słuchacza we wspaniałym świetle. Nie musimy nic wiedzieć o tym przed słuchaniem tego, ponieważ jest to bez słów. Jednak jej efekt w naszych sercach jest bezpośredni i szybki. Słuchanie jej raz po razie jest wyjątkowym doświadczeniem.

Nuty skomponowane są zgodnie z regułami kabalistycznymi. Nuty są wybrane zgodnie ze sposobem, w jaki zbudowana jest dusza człowieka. Słuchacz odczuwa jak przenikają one głęboko do jego duszy bez przeszkód. Dzieje się tak z powodu bezpośredniego połączenia między naszymi duszami a korzeniami nut.

W 1996, 1998 i 2000 roku, trzy płyty CD muzyki Baal HaSulam-a i Rabasha zostały nagrane i wydane. Melodie zaprezentowane są tak, jak Rabi Michael Lajtman usłyszał je od swego Rabiego Barucha Aszlag-a, najstarszego syna, następcy drogi Baal HaSulam-a.

Najczęściej zadawane pytania na temat Kabały

Uczymy się o Kabale słuchając, czytając, studiując w grupie i co najważniejsze, zadając pytania i otrzymując odpowiedzi. Niżej znajdują się jedne z najczęściej zadawanych pytań wybranych z naszej strony internetowej.

Jeśli masz jakieś pytania, które chciałbyś zadać, prosimy napisz na adres info@kabbalah.info lub odwiedź naszą stronę: www.kabbalah.info

Pytanie 1

Zadawałem sobie pytanie o to, jakie jest moje miejsce w świecie. Nie wiem, czy Kabała jest dla mnie. Co to w ogóle jest Kabała i jaki pożytek będę miał, jeśli będę studiował Kabałę?

Odpowiedź:

Kabała daje jedną odpowiedź na jedno znane pytanie: Jaki jest sens mojego życia i mojego istnienia? Kabała jest dla tych, którzy szukali odpowiedzi; tacy ludzie najbardziej nadają się do studiowania Kabały. Kabała ukazuje człowiekowi źródło, a tym samym sens jego życia.

Pytanie 2

Zawsze myślałem, że Kabała jest tajną nauką. Nagle Kabała stała się nowym, gorącym tematem. Jak to się stało?

Odpowiedź:

Przez tysiące lat zakazane było rozpowszechniać Kabałę. Dopiero w 20 wieku, gdy księgi Kabalisty Rabiego Jehudy Aszlaga zostały opublikowane, mogliśmy sobie pozwolić na studiowanie Kabały bez ograniczeń. Jego pisma mają na celu pomóc takim ludziom, jak Ty, takim, którzy nie posiadali wcześniej wiedzy Kabały. Dozwolone jest rozpowszechniać Kabałę szerzej oraz nauczać każdego, kto poszukuje brakującego składnika duchowego w swoim życiu.

Pytanie 3

Czy prawdą jest, że Rabi Aszlag myślał, że Kabały powinno się nauczać każdego, Żyda i nie-Żyda tak samo? Czy myśli Pan, że ludzie, którzy nie są Żydami mają swój udział w procesie naprawy, czy Kabała przeznaczona jest do studiowania tylko przez Żydów? I co to w ogóle jest proces naprawy?

Odpowiedź:

Możesz przeczytać w Biblii, że na końcu naprawy wszyscy poznają Boga, od najmłodszych do najstarszych, bez względu na płeć czy rasę. Kabała mówi o człowieku i pragnieniu otrzymywania, które stworzył Bóg. Wszystkie stworzenia posiadają to pragnienie otrzymywania. Dlatego, wszyscy, którzy chcą wziąć udział w procesie naprawy, mogą to zrobić. Naprawa jest procesem zmieniającym intencje człowieka z egoistycznych na altruistyczne, tj. z korzyści dla siebie na korzyść Stwórcy. Jest nadzieja, że cała ludzkość będzie zaangażowana w ten proces.

Pytanie 4

Chciałbym dowiedzieć się więcej o Kabale. Czy nie jest ważne dla początkującego studenta takiego, jak ja, aby najpierw studiować przez wiele lat Biblię oraz Pisane i Mówione Prawo, zanim rozpocznie się studia Kabały, czy mogę zacząć już teraz?

Odpowiedź:

Nie ma żadnych warunków ani przesłanek żeby studiować Kabałę. Wszystko, co jest potrzebne to ciekawość i pragnienie nauki. Poprzez naukę Kabały, człowiek uczy się jak być podobnym do świata duchowego w myślach i czynach.

Pytanie 5

Słyszałem pogłoski, że jeśli rabi albo student Kabały rzuci zaklęcie na kogoś, to ten ktoś umrze. Moje pytanie: Czy takie coś jest możliwe? A jeśli tak, to czy istnieje takie zaklęcie, które można wypowiedzieć? Ponadto kupiłem kilka książek

dotyczących do „białej” praktyki magii i chciałbym wiedzieć, czy może Pan ukierunkować mnie w prawidłowym kierunku tak dalece, jak niektóre z tych książek.

Odpowiedź:

Nie wiem, jakie zakupił Pan książki, ale nie mają one nic wspólnego z autentyczną Kabałą. Kabała nie jest o magii. Poprzez studia i czytanie możesz zyskać lepsze zrozumienie Kabały. Zalecamy kilka sposobów czytania, tj., artykuły przygotowane przez nas, w których uczymy o stadiach rozwoju człowieka podczas jego duchowej drogi. Natomiast ważne jest studiować z nauczycielem i w ramach grupy, może Pan mieć dostęp do tych artykułów poprzez naszą stronę internetową oraz dzięki specjalnym książkom, które wydajemy.

Pytanie 6

Siedem lat temu, zacząłem swe poszukiwania Boga, Stwórcy, Ojca. W czasie tej drogi całe moje życie było zrujnowane i straciłem wszystko, co było mi drogie. Pewnego dnia powiedziałem Jemu: „Nie poddam się dopóki mi nie odpowiesz! Jesteś wszystkim, co mi pozostało.” Teraz zacząłem doświadczać światła wokół ludzi i zwierząt. Czy nie jest to manifestacją Kabały? Chcę poznać Boga i rozwijać się duchowo.

Odpowiedź:

Twoja sytuacja jest dokładnie taką, która motywuje człowieka do studiowania Kabały. Droga do poznania Boga jest bardzo trudna i wymaga specjalnej nauki. I tylko po tym, jak duchowe odczucie zostaje przed nim odkryte, zaczyna człowiek rozumieć, że jego poprzednie odczucia były tylko produktem jego wyobraźni. Człowiek nie może odczuć Boga, dopóki nie wzniesie się do wyższych światów, zmieniając wszystkie swoje egoistyczne właściwości na altruistyczne.

Pytanie 7

Rozumiem, że słowo Kabała, pochodzi od hebrajskiego słowa *lekabbel*, otrzymywać. Co to znaczy i jaki jest sens otrzymywania?

Odpowiedź:

Na początku istniał tylko Stwórca. Stworzył On podstawowe pragnienie otrzymywania. Pragnienie otrzymywania zwane jest Pierwszym Człowiekiem (Adam HaRishon). Żeby umożliwić Pierwszemu Człowiekowi komunikację ze Stwórcą, podstawowe pragnienie otrzymywania zostało podzielone na wiele części. Celem stworzenia jest osiągnięcie jedności ze Stwórcą, ponieważ tylko w takim stanie człowiek może osiągnąć spełnienie, nieskończony spokój i szczęście.

Pytanie 8

Czy to znaczy, że w pewnym momencie w odległej przyszłości, będzie istniał znowu tylko jeden człowiek?

Odpowiedź:

Kabała nie odnosi się do naszego fizycznego ciała, a jedynie do naszego elementu duchowego. Wyższy Świat jest jak jeden twór, jedna dusza, której części są odwzorowane w świecie niższym (tym, który postrzegamy), w którym odczuwamy siebie jako oddzieleni jeden od drugiego. By wyjaśnić to prościej: Ponieważ jesteśmy ograniczeni wewnątrz naszego egoizmu, odczuwamy siebie jako oddzielonych jeden od drugiego, pomimo faktu, że w rzeczywistości wszyscy jesteśmy jednym duchowym ciałem. Dlatego też, oddzielenie istnieje tylko wewnątrz naszej błędnej percepcji, ponieważ faktycznie wszyscy jesteśmy jednością.

Pytanie 9

Czym są niektóre koncepcje, jakie odnajdę w Zoharze. I kto napisał Zohar?

Odpowiedź:

Księga Zoharu wyjaśnia, jak człowiek w tym świecie, może osiągnąć źródło swojej duszy. Ta droga czy drabina składa się ze 125 stopni. Autor Zoharu musiał przejść przez wszystkie te stopnie. Dusza Rabiego Jehudy Aszlaga osiągnęła te same najwyższe (i duchowe miejsce), jakie osiągnął autor księgi Zohar, Rabi Szymon Bar Jochaj. Dlatego Baal HaSulam był zdolny ukończyć komentarz do księgi Zohar, z którego możemy korzystać dziś.

Pytanie 10

Czy jest Pan powiązany z innymi rabinami lub innymi centrami Kabały?

Odpowiedź:

Bnei Baruch nie jest połączone w żaden sposób z żadną inną grupą czy organizacją, która ma do czynienia z Kabałą.

Pytanie 11

Czy posiada Pan listę książek lub listę materiałów do nauki, którą mógłby Pan wysłać mi w języku angielskim, francuskim lub hiszpańskim?

Odpowiedź:

Niestety, nie ma innych renomowanych, autentycznych ksiąg Kabalistycznych napisanych w języku innym niż hebrajski i aramejski oraz bazujących na autentycznych źródłach, tj. Szymon Bar Jochaj, Ari, Jehuda Aszlag itd. Bnei Baruch stworzył podstawowy kurs Kabały na swojej stronie oraz wydaje książki dla początkujących w kilku językach, włącznie z angielskim, hiszpańskim, niemieckim i rosyjskim. Ostatnia publikacja Bnei Baruch „Osiąganie Światów Wyższych” jest dostępna w języku angielskim i rosyjskim.

Pytanie 12

Wychowywałem się w religii innej niż judaizm. Wierzę, że jest więcej bogów, świętych duchów itd. niż wspomniane jest w Kabale. I czy nie jest celem stworzenia danie człowiekowi lepszego życia w tym świecie, jak również w świecie, który

nadejdzie? Rozglądam się dookoła siebie i widzę, jakim okropnym miejscem może być ten świat.

Odpowiedź:

Istnieje tylko Stwórca i człowiek. Celem stworzenia jest wzniesienie się do świata wyższego podczas życia w tym świecie. Może to być dokonane, jeśli ludzkie myśli i pragnienia staną się równoważne z myślami i pragnieniami świata wyższego i to jest przedmiot nauczania w Kabale. Człowiek, który chce wnieść się i osiągnąć cel stworzenia, (który jest osobistym celem każdego człowieka, albo musi powrócić do tego świata po śmierci), musi myśleć pozytywnie o całym stworzeniu.

Pytanie 13

Zaczynam rozumieć, że muszę wziąć odpowiedzialność za własne działania, moje własne ego. Chcę osiągnąć bardziej duchowy poziom w swoim życiu. Gdzie mam zacząć? I czy jeśli studiuje Kabałę, to czy będę zdolny działać zgodnie z wolną wolą.

Odpowiedź:

Człowiek musi zawsze wyobrażać sobie, że stoi naprzeciw Boga, Wyższej Siły. Każdy, kto studiuje Kabałę i rozwija się do duchowego poziomu stworzenia, może zdobyć taką zdolność od Wyższej Siły, która pozwoli mu korzystać z nich tak, jak sobie tego życzy. I im większy jest jego duchowy poziom, tym bardziej podobne do Stwórcy są właściwości i siły, jakie osiąga Kabalista. Dlatego możemy również powiedzieć, że Kabalista zdolny jest działać wolno i niezależnie jak Stwórca. Lecz żaden prawdziwy Kabalista nigdy nie podzielił się tym intymnym doświadczeniem z innymi.

Pytanie 14

Czytałem gdzieś, że jest część Kabały, która zawiera 72 słowa czy imiona Boga i że gdy się je czyta, znaki niosą wiadomość. Ponadto, gdy litery hebrajskie ogląda się pionowo, pojawiają się w kolumnach trzech znaków i każda kolumna

zawiera słowo Boga. Nie wiem, czy kiedykolwiek dostrzegł Pan, że Bóg ukrywa rzeczy w zwykłych obrazach, jak w tym przypadku.

Odpowiedź:

Kabała wykorzystuje wiele matematycznych pojęć takich jak: matryce, geometria, liczby, wykresy, znaki, litery itd. Te metody są kodami, ukazanymi w Biblii, które informują nas o obiektach duchowych i połączeniu między nimi. Każdy poziom duchowy posiada swoją własną nazwę lub liczbę odpowiadającą sumie wszystkich liter w nazwie. Zamiana nazwy na liczbę nazywana jest gematrią. Te kody odnoszą się do poziomów duchowych, które powinniśmy osiągnąć.

Pytanie 15

Mieszkam w Londynie. Nie jestem Żydem, ale przez ostatnie kilka lat interesowałem się Kabałą i rozwinąłem również wzrastające, osobiste zainteresowanie judaizmem. Czy jest Pan w stanie zapewnić przewodnictwa, za pomocą którego mógłbym powiększyć swoją wiedzę? Czy ma Pan jakichś przedstawicieli/członków w Wielkiej Brytanii, których możliwe byłoby poznać?

Odpowiedź:

Nie ma sławnych Kabalistów żyjących poza Izraelem. Jednakże, proponujemy, by zaczął Pan studia, poprzez naszą stronę internetową i wysyłał nam pytania i prośby.

Pytanie 16

Kabała wydaje się mieć idee podobne do wszystkich większych tradycji mistycznych, takich jak buddyzm. Czy są jakieś znaczące różnice? Jeśli tak, dlaczego człowiek powinien wybrać tę drogę, a nie inną? Jeśli nie, dlaczego nie jest to potwierdzone przez Kabalistów?

Odpowiedź:

Ogólną ideą wszystkich nauk religijnych i mistycznych jest zjednoczenie z wyższą istotą. Każdy człowiek zaczyna szukać z własnych powodów jedności z tą istotą.

Dla przykładu niektórzy ludzie pragną cieszyć się bogatym i szczęśliwym życiem w tym świecie, zasłużyć sobie na dobrobyt, zdrowie, zaufanie i lepszą przyszłość. Chcą zrozumieć ten świat tak, jak tylko jest to możliwe, żeby lepiej kierować swoim życiem. Inni pragną uczyć się, jak kierować się w świecie, który osiągną po śmierci. Wszystkie te cele są egoistyczne i wyrastają z ludzkiego egoizmu.

Kabała nie ma w ogóle nic wspólnego z takim rozumowaniem. Kabała raczej zmierza w kierunku zmiany ludzkiej natury, żeby umożliwić mu osiąść właściwości podobne do tych, które posiada Stwórca.

Metoda Kabalistyczna określa, że człowiek musi korzystać ze wszystkiego, co ma w tym świecie z intencją oddawania Stwórcy. Jednka by osiągnąć tą intencję, człowiek powinien odczuć Stwórcę i musi odczuć, że Stwórca cieszy się jego uczynkami. Człowiek, który studiuje Kabałę, zaczyna rozumieć jej znaczenie poprzez odczuwanie Stwórcy.

Na temat Bnei Baruch

Bnei Baruch jest nie komercyjną grupą, która rozpowszechnia mądrość Kabały, aby przyspieszyć duchowość ludzkości. Ta misja osiągnięta jest głównie poprzez darmowe lekcje, które są dawane są w całym Izraelu, ciągłe utrzymywanie bardzo dużej strony internetowej w ponad 20 językach oraz poprzez produkcję szerokiej gamy publikacji, które są dystrybuowane bez przynoszenia zysków. Główną grupę tworzy blisko 140 rodzin, z których każda wkłada część swoich zarobków w utrzymanie centralnego ośrodka nauczania w Izraelu. Wszyscy członkowie centralnej grupy mają normalną pracę lub własne działalności. Wspólne działania obejmują weekendowe i świąteczne posiłki, a mężczyźni zbierają się na 3 godziny przed wschodem słońca każdego ranka, by uczestniczyć w intensywnych studiach Kabały. Tysiące ludzi z całego świata ma dostęp do tych lekcji na żywo przez Internet oraz uczestniczy w codziennych kabalistycznych dyskusjach poprzez internetowe forum. W dodatku do tych ciągłych wysiłków członków grupy i ich rodzin, studenci Bnei Baruch z całego Izraela i z całego świata wykonują różnorakie zadania związane z rozpowszechnianiem mądrości Kabały oparte na dobrowolnych podstawach.

W ostatnich latach mają miejsce masowe, światowe poszukiwania odpowiedzi na pytania dotyczące sensu życia. Społeczeństwo straciło swą zdolność postrzegania rzeczywistości takiej, jaką ona jest i w jej miejsce z łatwością wytworzyło punkty widzenia i opinie na temat tego, co się wydawało. Bnei Baruch zwraca się do wszystkich tych, którzy poszukują świadomości ponad standard, do ludzi, którzy szukają zrozumienia tego, jaki jest nasz prawdziwy cel życia tutaj. Bnei Baruch oferuje pomoc praktyczną i nadzwyczajnie wynagradzającą drogę życia dla tych, którzy szukają logicznej, rzetelnej i niezawodnej metody pojmowania zjawisk tego świata.

Kontakt z Bnei Baruch

Bnei Baruch

172 Ramblewood Lane

Thornhill, ONT. L4J 6R3

Kanada

E-mail: info@kabbalah.info

Adres strony internetowej: www.kabbalah.info